

de i denne lange Arrække forekommende Omstændigheder seer sig istand til at bevilge de dertil fornødne Pengemidler.

Rehmann: Jeg skal nu ikke forfølge dette Spørgsmaal, som jeg er meget glad over, at jeg har fremkaldt her, videre, og som en Følge deraf skal jeg lade det ligge aldeles hen som noget uvedkommende, om der kan siges at være nogen Meningsforffjellighed eller i alt Fald nogen Uklarhed tilstede. Thi, hvad der for mig er Hovedsagen, ogsaa jeg maa erklære mig tilfreds med den høitærede Finanzministers Udtalelse, der jo gik ud paa Følgende, for det Første, at enhver af de her foreslaaede Baner ikke skal betragtes som Dele af et sammenhængende Hele, men som Ting for sig, og at altsaa den fornødmæssige Nødvendighed, der maa være for at føre tilende, hvad der er begyndt, f. Ex. for at lægge Sveller paa, naar man har gjort Jordarbejde, og for at lægge Skinner paa, naar der er lagt Sveller osv., kun kan finde Anvendelse paa hver Section af Banerne for sig og ikke paa Banerne som en Eenhed og Heelhed, og dernæst, at den her foreslaaede Lov gaanske vist indeholder en Hjemmel for Indenrigsministeren til at indlede Underhandlinger om Udførelsen af de deri omhandlede Anlæg, men derimod ikke til at afslutte nogen for Statskassen bindende Contract derom, forinden Forslaget har været forelagt Rigsdagen paany gennem Forslangendet om den fornødne Bevilling og gennem Finanzloven har fundet sin Berigtigelse.

Indenrigsministeren: Dersom det ærede Medlems Paastand er rigtig, at Finanzloven paa denne Maade har en juridisk berettiget Magt til at kuldkaste, hvad andre Love have bestemt, saa forekommer det mig, at Statskassen overhovedet ikke kan binde sig for mere end et Aar ad Gangen. — Naar det ærede 2det Medlem for 1ste Aar (Krieger) formeente, at der i den her foreslaaede Lov var ladet et saa stort Spillerum med Hensyn til Tiden for Anlægget af de deri omhandlede Baner, at der ikke var Noget til Hinder for i det første Finanzjaar slet Intet at bevilge, saa maa jeg gjøre opmærksom paa, at dette er en fuldstændig

Bildfarelse. Tiden for Anlægget er netop beregnet paa, at man nødvendigviis maa begynde paa Bygningen i det førstkommende Finanzjaar, Finanzsaaret 1869—70, hvis Banen skal blive fuldendt inden den Tid, inden hvilken den foreslaaede Lov siger, at den skal være fuldendt. Om Rigsdagen senere vil omgjøre dette, det skal jeg aldeles overlade til den selv at bestemme. Jeg har allerede, da jeg forrige Gang havde Ordet, udtrykkeligt gjort opmærksom paa, at det for mig netop er det Væsentlige, at Rigsdagen nu ved Lovsbeslutning fastsaaer, at Banerne under a. og b. skulle være byggede særdige til den 1ste Juli 1871; jeg vil for mit Vedkommende overlade det til Rigsdagen, hvorledes den da senere gennem gennem sine Finanzlovbevillinger vil komme til Rette med denne Bestemmelse. — Naar man vil see hen til Bestemmelserne i Loven af 10de Marts 1861, saa troer jeg ikke, at det paa nogen Maade kan siges, at den hjemlede Regjeringen Bemyndigelse til at udbetale nogen Deel af Anlægssummen, før den var bevilget ved Finanzloven; de Summer, som i Henhold til den nævnte Lov have været paaregnede at komme til Udgift i de løbende Finanzjaar, have jo ogsaa regelmæssigt været opførte i de vedkommende Finanzlove. Men jeg seer da ikke, hvorfor der netop i dette enkelte nu foreliggende Tilfælde skal søges en Løsning paa det Spørgsmaal, hvorledes i paakommende Tilfælde Finanzloven skal komme ud af det med andre bestaaende Love. Det forekommer mig givet, at, naar man overhovedet vil bygge Jernbaner for Statskassens Regning, da maa man binde sig for mere end et Aar — jeg beder ærede Medlemmer saa iøvrigt at tage det Udtryk „binde sig“, saaledes som De behage, enten i moralisk eller juridisk Forstand. Forffjellen bliver altsaa simpelthen kun den, om man allerede nu skal tage den Beslutning, hvorefter Bygningerne af Banerne maa paabegyndes om et Aar, eller om man først om et Aar skal tage sin Beslutning, lige til den Tid da Bygningen skal paabegyndes; i alle Tilfælde maa man dog tage en Beslutning, som moralisk eller juridisk binder Statskassen for mere end et Aar. Det er selvsølgelig givet, at man i Contracten kan betinge sig, ligesom man betingede sig i Con-